

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 290/2015
01.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ш., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката М.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.115/12 од 06.08.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1205/14 од 03.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 01. априла 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ш. – адвоката М.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.115/12 од 06.08.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1205/14 од 03.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К бр.115/12 од 06.08.2014. године, окривљени Д.Ш. оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне, и то за кривично дело из члана 113. КЗ казна затвора у трајању од 15 година, за кривично дело из члана 246. став 3. КЗ казна затвора у трајању од једне године, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од три године, окривљени на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 18 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, и то од 04.01.2009. године па надаље. Ставом два исте пресуде, окривљени је на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер није доказано да је извршио кривично дело за које је оптужен.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 515.006,28 динара, те на име паушала износ

од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1205/14 од 03.12.2014. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног Д.Ш., преиначена је пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.115/12 од 06.08.2014. године, само у погледу кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ, тако што је окривљени ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ ("Службени гласник РС бр. 88/2005 и 107/2005) и то на основу члана 423. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 5. став 2. КЗ, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело.

Ставом два исте пресуде, поводом жалби Вишег јавног тужиоца у Сомбору и браниоца окривљеног Д.Ш., преиначена је пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.115/12 од 06.08.2014. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном Д.Ш. утврдио за кривично дело убиство из члана 113. КЗ казну затвора у трајању од 15 година, а за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ ("Службени гласник РС", бр. 88/2005 и 107/2005) казну затвора у трајању од 3 године, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 17 година и 6 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 04.01.2009. године па надаље, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Сомбору и жалба браниоца окривљеног у том делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ш., адвокат М.С., само у односу на осуђујући део, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), не наводећи законски предлог, с тим што из навода захтева произилази да предлаже укидање правноснажних пресуда.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално

означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.Ш., као разлог за подношење захтева истиче да је у првостепеном поступку суд одбио предлог одбране да се у својству сведока саслуша истражни судија Окружног суда у Сомбору Ј.Б., те да другостепени суд у својој одлуци, противно одредби члана 460. став 1. ЗКП, није изнео разлоге због којих не прихвата жалбени навод у делу у којем се указује да је у првостепеном поступку повређено право одбране тако што је одбијен доказни предлог браниоца да се саслуша судија Ј.Б., а из којих навода произилази да се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а другостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Како је, дакле, бранилац окривљеног Д.Ш. у захтеву за заштиту законитости само формално означио повреду закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), указујући суштински на недозвољене разлоге за подношење захтева (повреде из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.